

slag om at sikre Kysten ved Bovbjerg. Jeg vil haabe, at Finansudvalget ved sit Besøg der i Sommer er blevet overbevist om, at det er rigtigt at sikre denne Kyst, og at det ikke bør opsættes længere. Og efter hvad der nu forlyder i disse Dage, er Underskæringen af denne Kyst jo saa stærk og Nedskæringen saa betydelig, at den efter min Opfattelse fører Beviset for, at man allerede har opsat det for længe.

Medens jeg taler om Spørgsmaal vedrørende Ministeren for offentlige Arbejder, vil jeg udtale, at jeg ikke er ganske enig med det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) i hans Ytringer om Lemvig Havn forgangen Dag. Jeg tror, at det ærede Medlem undervurderer Lemvig Havns Betydning for Fiskeriet. Den Udvikling, der er foregaaet, det store Antal af Fiskerifartøjer, der søger derind, beviser efter min Mening, at her er en Plads, som er gunstig som Støtte for Fiskeriet i Vesterhavet. Men hvad der er at gøre — noget, jeg forøvrigt ogsaa mener, der sker —, er at forbedre Sejladsen fra Tyborøn til Lemvig.

Finansielle Bemærkninger af mere omfattende Natur skal jeg afholde mig fra at komme ind paa. Jeg skønner ikke, det er nødvendigt, idet ikke alene den højt-ærede Finansminister, men ogsaa de ærede Medlemmer for Thisted (N. Andersen), for Æbeltoft (N. Neergaard) og for Nørresundby (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]) osv. have udtalt sig for, at vi gaa frem med Forsigtighed i Anvendelsen af Statens Midler. Jeg vil blot ønske, at dette Raad om Forsigtighed maa blive fulgt efter sin yderste Konsekvens. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), naar han talte om, at det muligt vil blive nødvendigt en Gang at foretage en Revision af Statens Budgetter med det Maal for Øje at undersøge, om der ikke efterhaanden har skjult sig maaske mange Bevillinger, som det ikke er nødvendigt at fortsætte med. Undertiden have vi opdaget, at Bevillinger ere blevne staaende fra det ene Aar til det andet, uden at der er Nødvendighed for, at disse opretholdes, og jeg er tilbøjelig til at mene, at den Tanke, det ærede Medlem udtalte, og som for Resten ogsaa er nævnt tidligere, nok var værd at tage under nærmere Overvejelse.

Jeg har saa nogle almindelige politiske Bemærkninger at gøre. Ærede Medlemmer have berørt Forsvarssagen her. Jeg er ganske vist endnu af den Mening,

at det er rigtigst ikke at komme langt ind paa at tale om denne Sag, jeg har i flere Aar haft den Opfattelse og ogsaa udtalt den her, at det neppe fremmer Forsvarssagen at gøre den til Genstand for for megen Agitation eller for megen Omtale hverken paa det ene Sted eller det andet. Men jeg vil dog ikke her tilbageholde et Par Bemærkninger. Den Mening om denne Sags Ordning, som har udviklet sig hos mig i Tidens Løb, fastholder jeg i det hele og store, men jeg vil dog bemærke til de ærede Medlemmer, som have talt om Sagen, at de i nogen Maade tage fejl. Jeg anerkender, at da det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) forgangen Dag talte om de Fejl, Højre havde begaaet, og tilføjede, at man ogsaa havde begaaet Fejl fra anden Side, havde han betydelig Ret. Og naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) i en offentlig Udtalelse for ikke mange Dage siden har skildret, hvad der er foregaaet i denne Sag, har det ærede Medlem i mange Henseender Ret. Men da det ærede Medlem er, om jeg saa maa sige, af yngre Dato end jeg, kan jeg se, at det ærede Medlem tager fejl i adskillige Momenter, og at der er adskilligt, som det ikke er lykkedes det ærede Medlem at faa med. Naar han saaledes omtalte det Forslag, der forelaa i 1876, og derefter talte om, hvorledes det den Gang var Højre, der standsede denne Sag, er det ikke ganske rigtigt. For det første bestod der den Gang ikke noget saadant organiseret Højre som det, der senere er kommet til Stede, og for det andet var — det blev der slet ikke lagt Skjul paa — dette Forslag for manges Vedkommende kun et Paradedforslag. Nu skal jeg erkende, at den Fejl, som blev begaaet den Gang fra den daværende Konseilspræsidents Side, var denne, at han undgik at gaa ind paa en Forhandling om Sagens Enkeltheder, og at han erklærede, at det Vilkaar, der knyttedes dertil, om en Indkomstskat, var et uantageligt Vilkaar. Men man kan ikke kaste Skylden for, hvad der den Gang skete, saaledes over paa den ene Side, som det ærede Medlem gjorde. Jeg nævner dette, fordi det, jeg vil sige, er dette — overensstemmende for øvrigt med, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) —, at Fejlene vare saa gensidige ved denne Sags Behandling og den ene Gang efter den anden saa mange og saa store, at skulle vi opholde os derover, vil der kunne blive saare meget at sige. For Sagens Skyld er det bedst, at vi und-